

[Winn-Kansen.]

dret kapitaldannelsen i erhvervslivet. Det er selvfølgelig vor opgave, en opgave for alle, uanset hvilken politisk opfattelse man har, at søge at bekæmpe de vanskeligheder, de bekymringer, der kan fremkaldes af den udvikling, der har været.

Hr. Lysholt Hansen fremsatte mange rigtige bemærkninger herom, som jeg kan tilslutte mig. Jeg skal bare sige, at man jo ikke på nogen måde, hvad hr. Lysholt Hansen heller ikke gjorde, kan tage patent på at ville bekæmpe arbejdsløsheden ved at sige, at det er de og de midler, der skal bruges, hvis vi andre mener, at forslagene har en tendens, der går i en forkert retning i forhold til den samfundsordning, som vi nu engang foretrækker.

Lovforslag nr. 168 om oprettelse af en fond til midlertidig finansieringsbistand til konjunkturramte erhvervsvirksomheder går efter min opfattelse imod hele den tankegang, som tilhængere af det nuværende samfundssystem foretrækker. Regeringen vil med dette forslag prøve på at opnå en delvis styring af virksomhederne ved at lade staten afgøre, om en virksomhed skal fortsætte eller ej, eller om den skal have tilført kapital, som skal fremskaffes fra skatteyderne. Det vil blive nye indgreb oven på alle de andre, som har skabt de ulykker, som vi nu har og kender til.

Forslaget har en så principiel karakter, at det igennem folketingets stillingtagen vil vise sig, om der er et flertal, der vil forsvare det privatkapitalistiske system, eller om der er et flertal, der er på glidebane i retning af et system, hvor staten bliver alt for dominerende. Det konservative folkeparti kan ikke tilslutte sig forslaget om den statslige bistandsfond.

Jeg skal herefter gøre nogle bemærkninger om handelsministerens fremsættelsestale, som er et studium værd. Efter mine indledende bemærkninger kunne man tro, at det var et studie i rødt, men det synes jeg nu ikke det er. Jeg synes måske snarere, det er et studie i et forsøg på at fjerne eller i hvert fald angive, at man vil fjerne noget af den smukke farve, jeg før omtalte.

Handelsministeren gør nogle bemærkninger om banker og sparekasser og siger, at forslaget ikke er udtryk for mistillid til dem. Ikke mindst sparekasserne, vil jeg da tro,

vil sikkert blive glade for, at handelsministeren siger det. Det beklagelige er, at handelsministeren anser det for nødvendigt at sige det. Om der er tale om mistillid eller ej, kan man være i tvivl om, når man ser de sidste bemærkninger i samme afsnit, hvor handelsministeren begrundet lovforslaget med disse større tabsrisici end normalt, der er for pengeinstitutterne i øjeblikket. Det kan jo let opfattes således, som en af ordførerne sagde under den tidligere behandling, at banker og sparekasser er for tilbageholdende. Men hvis man ser på de likvidationer, der har fundet sted, får man så det indtryk, at banker og sparekasserne har været for tilbageholdende? Får man tværtimod ikke det indtryk, at de har været meget langmodige, når man ser de tab, det jo ofte drejer sig om også for deres vedkommende?

Så taler handelsministeren i samme forbindelse om det ekstraordinære lånebehov. Ja men hvorfor opstår dette lånebehov? Det opstår bl. a., fordi man på grund af den økonomiske politik, som dette forslag er et led i, fordi man får for store offentlige udgifter, anser det for nødvendigt at fastholde de låneløfter, der er i øjeblikket. Hvis man forhøjede dem, ville banker jo fuldt ud være i stand til at efterkomme det, som jeg går ud fra er den saglige mening med dette forslag. Når man tænker på, at regeringen, netop fordi den udvider den offentlige udgiftspolitik også med love af denne karakter, føler sig nødsaget til at inddrage pengemassen igen ved udstedelse af nye statsobligationer, så må man igen sige, at man altså fratager erhvervslivet eller, om man vil, banker en kapitalmulighed, der kunne være til stede og anvendes til det formål, som man kunne anvende det til og dermed spare et lovforslag af denne karakter.

Jeg vil også gerne spørge handelsministeren, når det i fremsættelsestalen omtales, at midlerne her skal anvendes efter en vurdering, der er virkelig sagkyndig: hvem er det, der er i stand til at udøve denne virkelig sagkyndige vurdering i forhold til dem, der hidtil har måttet vurdere, om en virksomhed burde fortsætte eller ej?

Handelsministeren gør nogle bemærkninger om de udtalelser, der er fremsat af forskellige organisationer, også bankers og sparekassers. Jeg synes næsten, det fortjener at